

турното образование“, „Конвенцията за правата на детето“ и др, започна процесът на опознаване и изграждане на механизми за взаимно доверие. Чрез психодраматични тренинги заедно родители, учители и общественици, принадлежащи към различни етнокултурни общности, извървяват пътя на опознаването и сближаването си, оглеждат се в многокултурното огледало и се стараят да си формират образ, в който да се чувстват комфортно и чрез който да бъдат приети от всички участници. Етнокултурните различия от пречка бавно, но сигурно се превръщат в положителен фактор.

В края на всяка учебна година в рамките на два дни се провежда заключителна конференция, на която учителите, родителите и най-активните съмишленици на школата очертават перспективите за бъдещото ѝ развитие за новата учебна година. Тя е много важно събитие в живота на школата. Всеки участник в проекта има възможност да разкаже за всичките си успехи и несполуки, да обобщи извървяния път и да предложи нови възможности за развитие на заложените идеи. А гостите като хора отвън да споделят своите впечатления и да дадат своите препоръки.

Малките възпитаници в края на всяка заключителна конференция изнасят празничен концерт, на който показват придобитите умения през годината. Така Школата приключва работата си в края на всяка учебна година – като едно голямо семейство.

Празнуването на календарни и културно-религиозни празници като Коледа, Нова година, Бабинден, 8 март, 8 април – Международен ден на ромите, Байрам, Гергьовден, 24 май, 1 юни, Деня на будителите – създават атмосфера на много впечатляващи и трайни преживявания от показването на театралната сцена, музиката, танците и съхранените ценности на всяка етническа общност.

Празнуването на религиозните празници Коледа и Байрам преди няколко години започна плахо. Впоследствие интересът към тях нарасна значително, след като по път и ходжата успяха да се убедят в безпристрастността на школата и да доуха своята благословия за сътрудничество. Празнуването на общите празници дава поводи за повече събирания и непринудени контакти, което сближава повече хората.

Участието на проекта в медийното пространство се осъществява чрез периодичното издание „Заедно“ – първото детско вестниче в общината. То излиза един път на два месеца от ноември 1997 година насам и са издадени 18 броя, средно с по 10 страници на всеки брой. Деца и родители, учители и ръководители, видни общественици имат възможност на страниците му да споделят с читателите свои преживявания, чувства и емоции, свързани с мултикултурната и интеркултурната насоченост на школата, да описват културни празници и религиозни обреди, да разкриват мечти и планове за бъдещи реализации. Художниците от групите за приложно и изобразително изкуство илюстрират материалите на вестника. Разпространява се безплатно и стига и до други градове и села на страната ни, поради което в него се публикуват и материали на деца и възрастни от София, Пловдив, Сливен, Пазарджик, Хасково, В. Търново и др. Идеята на редакционния екип се доразви и вестничето им от април 2001 г. прерасна в национално интеркултурно списание със същото заглавие.

*„Заедно“ – първото
детско вестниче.*